

„кръга на дейностите на гражданите“. За да преодолеят гражданите икономическите промени е необходимо да бъдат въведени „у нас тъкачни фабрични изделия“, което ще даде възможност на местните търговци да предпочетат българското. Крайният извод е - „трябва да се развият други фабрични произведения, за каквито се нуждае не само нашето отечество, но и другите съседни страни“. Авторът определя, че успехът е в усъвършенстването на местните изделия и дава пример със сполучливото пласиране на габровските ножчета и гаванки, при тревненци - с бояджилъка, при лясковци - с бубарството, при калоферци - гайтаните и шаяка. Новите индустриалци „не трябва да бързат само за печалби, да гледат да оставят работа и занятие на потомците си“. Пледира се към лоялна отраслова конкуренция, следователно в „един град или окръжие не трябва да се откриват по няколко от едно и също занятие фабрики“. Развитието на българската индустрия зависи от правителството, което „трябва да ги гледа с добро око“, както и общините „трябва да покровителствуват с периодична привилегия таквизи фабрики“⁹.

В защита на българския производител в. „Право“ в статия от 28 февр. 1872 г. посочва един от пътищата на финасов просперитет: „за да се обогатим, трябва всичките произведения на нашата мила майка България да обработваме, трябва европейските сукна и казмири да съблечем от телата си и да ги изхвърлим из домовете си, трябва да не слушаме нашите жени и ненаситните им женски очи, за да им купуваме европейски малакови (старинна рокля с обръчи - б. м.), с които се оприличават на надути мисирци (от мисирка - пуюк - б. м.), нито матасарии (от матасария - вид копринен плат, подобен на тафта - б. м.), които са подобни на паяжина, която паякът плете по стрехите от телата на по-малките от него животинки.“ Като „голям срам“ се определя фактът, че купуваме чужда стока, произведена с български суровини. За постигане на заветната цел е необходима промяна, която може да бъде реализирана „само ако искаме“. Обогатяването на българския народ ще е реализирано, когато „един ден се видим облечени с дрехи, които са произведени от недрата на нашата България, и обработени от собствените ни ръце“¹⁰.

За да бъде лоялен към читателите си, възрожденският в. „Право“ публикува на 11 май 1873 г. статия под заглавие „Промишленост в българите“, в която се изразява мнение за българската и габровска икономика, противоположно на изказаните досега. Тя е препечатка от хърватския лист „Обзор“, който отбелязва, че в най-доброто немско списание „Аусланд“ е направено пълно описание на България от Феликс Каниц, посетил я за първи път през 1860 г., но едва сега излизат от печат неговите впечатления. Ученият пътешественик опровергава мита за българина, представен от неговите неприятели като „ленив и бездарен“, а в индустриално